

Лейтенант ИВАН ДОБРЕВСКИ

Съученик на Н. Вапцаров в Машинното училище

Двамата бяхме в един клас. Отначало ми направиха впечатление неговите разсъждения при разговори за самоубийството на П. Яворов, като го оправдаваше по убийството на Лора.

Моята сестра пишеше левицарски стихове, които съм му поднасял за преглед и той се признаваше за тях.

Външно той не разказваше чувствата си, но съчувствуваше на другари, изпаднали в беда или без пари.

Понеже беше флегматичен, удряман и лесно не се трогваше, наричахме го "Миноносец спящи". Не беше пъргав и с мъка понасяше военните упражнения, но се стараше и беше изпълнителен. Нашият другар Георги Чолаков за подбив го кръсти "Моряка", тъй като не отговаряше за такъв.

Отначало беше въздържател, но по-късно, когато практикувахме, пропуши. По характер бе много упорит и много откровен. Когато при борби биваше повален, не се признаваше за победен.

По български език пишеше добри съчинения: изрязваше се правилно. Знаеше поезията на Яворов и можеше да познае кой негов стих от къде е. Той пишеше своите стихотворения - отделни стихове - на отделни страници по тетрадките си. Той си разбираше кое къде е. Стиховете му претърпяваха много редакции. Когато щампе да празнуваме 50-годишнината на Морското училище, помолихме го и той написа марша на нашия випуск. Четеше вестник "Глобус" и "Литературни новини".

Докато беше ученик, за политика не е приказвал. По македонските работи е изказвал възхищението си от Гоце Делчев, Даме Груев и много почитал Тодор Александров. За баща си е спомену-